

РЕШЕНИЕ

№ 3557

гр. София, 26.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 36 състав, в
публично заседание на 31.05.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **79** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалба на Е. И. Т. и Ц. Б. Б. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-74/25.11.2010 г. на Началника на РДНСК Югозападен район за премахване на незаконен строеж "Пристройка към втори етаж на жилищна сграда", изпълнен в УПИ XIX-777, кв. 177 по плана на [населено място], м. „О.“, район „С.“ – СО, с административен адрес: [населено място], [улица].

В жалбата се излагат съображения, че оспорваната заповед е незаконосъобразна – постановена в противоречие с материалноправните разпоредби, при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че процесния строеж е изграден едновременно с изграждането на втория етаж от къщата, който е законно построен през 1969 г. Впоследствие е извършван текущ ремонт на този етаж. Поради което строежът е търпим по § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ. Моли съдът да отмени заповедта. В съдебно заседание жалбоподателят Б. се представлява от адвокат С., която поддържа жалбата. Подробни съображения се излагат в депозираните по делото писмени бележки. В жалбата е направено искане за присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът по жалбата – началника на РДНСК Югозападен район, редовно призован, не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото доказателства, приема за установена следното от фактическа страна:

С констативен протокол № АС-6602-65 от 08.04.2008 г. на Столична община е установено, че наследниците на Б. А. Т. извършват строителство на пристройка на втория етаж на жилищна сграда в съсобствен имот находящ се на [улица] в [населено място]. При извършена проверка от длъжностни лица към ДНСК е установено наличието на пристройка към втория етаж на жилищната сграда на [улица] в кв. О. на [населено място], с площ приблизително около 12,00 кв.м. на стоманобетонени колони, греди и плоча, тухлени зидове и дървен покрив. Пристройката е функционално свързана с втория етаж на сградата. Същата стъпва с 5 колони в съсобствен имот. Констатирано е, че пристройката е изградена без одобрени проекти и разрешение за строеж в нарушение на чл. 137, ал.3 и чл. 148, ал.1 от ЗУТ. Във връзка с така установеното е съставен Констативен акт № С8-269-1 от 12.06.2008 г. Допълнително е съставен констативен акт № С8-269-2 от 12.06.2008 г., в който е установено, че описания строеж не съответства на предвижданията на ПУП, одобрен със заповед № 260 от 25.08.1977 г., тъй като за пристройката не е предвидено допълващо застрояване. И двата акта за връчени на П. В. Б. – за който е записано, че е внук на собственика, на 18.06.2008 г. Видно от представените по делото служебни бележки (л. 43), съставените констативни актове са били съобщени по реда на § 4 от ДР на ЗУТ. Против така съставените констативни актове е постъпило възражение от Е. Т. и Ц. Б. с вх. № С8-269-03-089/25.06.2008 г. (л. 29-30), в което същите заявяват, че пристройката е изградена през 1969 г., а извършваните по късно ремонтни дейности в процесната пристройка попадат в хипотезата на чл. 151 от ЗУТ.

С молба вх. № С8-269-02-461 от 10.03.2010 г. подадена от Е. Т. (л. 69) е поискано административния орган да прекрати административното производство, тъй като за процесния строеж има издадено удостоверение за търпимост № УТ-94-Е-1 от 24.02.2010 г. (л.70). С посоченото удостоверение, издадено от директор дирекция „Контрол по строителството” при СО, се установява, че строеж „Лятна кухня застроена в западната част на имота”, находящ се в УПИ XIX-777, кв. 177, м. „О. – М.”, район „С.”, СО е търпим строеж по смисъла на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ. По делото е представено и писмо от директор дирекция „контрол по строителството” при СО № УТ-94-Е-1 от 22.01.2010 г. (л. 89), с което е по същото заявление е постановен отказ да се издаде удостоверение за търпимост за строеж „лятна кухня”.

Видно от Констативен протокол № С8-269А от 16.11.2010 г., съставен от служители на ДНСК при извършена проверка на 16.11.2010 г. е установено, че не са настъпили нови обстоятелства на строежа, съгласно съставените констативни актове от 12.06.2008 г.

Въз основа на така установеното е издадена оспорената Заповед № ДК-02-ЮЗР-74/25.11.2010 г. на Началника на РДНСК Югозападен район за премахване на незаконен строеж "Пристройка към втори етаж на жилищна сграда", изпълнен в УПИ XIX-777, кв. 177 по плана на [населено място], м. „О.”, район „С.” – СО, с административен адрес: [населено място], [улица].

От представения по делото нотариален акт № 32, т. IV, д. № 777/1966 г. (л. 31), Договор за доброволна дела от 29.10.1969 г. (л. 35) и удостоверение за наследници № 000587/19.03.2008 г. (л. 33), се установява, че жалбоподателите са съсобственици на ½ идеална част от дворното място цялото от 448 кв.м., находящо се в [населено място], О., [улица] заедно с построената цяла западна част от жилищната сграда - близък.

От заключението на приетата СТЕ, изготвена от в.л. Е. Т., се установява следното: процесния строеж представлява пристройка към втория етаж на двуетажна жилищна

сграда, находяща се в [населено място], кв. О., [улица]. Имота е застроен с двуетажна сграда – близнак, като пристройката е към втория етаж на западния близнак. Строежът стъпва на пет стоманобетонни колони в имота, върху които лягат стоманобетонни греди и плоча. Същият е изпълнен с ограждащи тухлени стени и дървен покрив. Пристройката е функционално свързана с втория етаж на сградата и се явява част от основното застрояване в УПИ XIX-777, кв. 177, м. „О.“ и не е допълващо застрояване (лятна кухня). В тази част експертизата не е оспорена от страните. Заключениеето на приетата по делото СТЕ, изготвено от в.л. Т. е оспорено в останалата си част от жалбоподателя Б.. Във връзка с оспорването по делото е допусната повторна тройна СТЕ. От заключенията на двете СТЕ и събраните по делото доказателства се установява следното: Според приетата по делото тройна СТЕ, процесната постройка е строена след 1977 г. и към настоящия момент е измазана, с изолация, обитаема, поради което не може да се определи точната година на построяване и дали са правени ремонти и кога. Във връзка с този въпрос, настоящия съдебен състав кредитира заключениеето на вещото лице Т., от което се установява, че според вида на вложените в постройката строителни материали, от начина на строителството и от състоянието на строителните материали може да се счита, че пристройката е строена във времето 2008 г. и не е строена едновременно със западния близнак. Тези обстоятелства изрично са упоменати и при поясненията на вещото лице в открито съдебно заседание от 08.09.2011 г. Вещото лице изрично е заявило, че вида на строежа, материалите, които са вложени и конструкцията му определят, че пристройката е построена през 2008 г. Тези констатации на вещото лице съответстват и на установеното от служителите на Столична община в констативен протокол № АС-6602-65 от 08.04.2008 г. (гърба на л. 47), където е установено, че наследниците на Б. А. Т. извършват строителство на пристройка на втория етаж на жилищна сграда в съсобствен имот без строителни книжа. Това се установява и от жалбата във връзка с която е образувано административното производство (л.26). От събраните по делото доказателства се оборват твърденията на жалбоподателите, че процесната пристройка е изградена едновременно с втория етаж на западния близнак през 1969 г. И от двете експертизи се установява, че строежът не е извършен през 1969 г. Отделно при извършена проверка от в.л. Т. не са намерени одобрени архитектурни проекти за процесната сграда. Приложена е по делото молба от Б. Т. с вх. № 4842/06.07.1966 г. (л. 103-104) за изработване на петно за строеж на жилище в парцел VIII-1 от кв. 177 по плана на [населено място], като според определеното петно, сградата е с конфигурация правоъгълник близнак, отстояща на 5 м. от имотните граници откъм улиците и без пристройка. На скица № АС-94-Е-37/14.04.2008 г. (л. 118) по регистрирана преписка от 19.03.2008 г. е посочен западния близнак също без пристройка към него. Видно от представената по делото скица и заключенията на основната и повторната експертизи, пристройката не е нанесена в ЗРП на м. О. от 1977 г. Видно от приложената по делото извадка от ЗРП за м. О., одобрен със Заповед № 260 от 25.08.1977 г. на главния архитект на С. (л. 45) и заключениеето на вещото лице Т., се установява, че с този план е одобрен застроителен и регулационен план с кадастрален план и разписан списък към него. По този план сградата е свободно стояща, двуетажна, като не е показана пристройка към западния близнак. Тези обстоятелства се потвърждават и от приетата по делото повторна СТЕ.

По делото не се спори, а и не са представени доказателства за одобрени инвестиционни проекти и разрешение за строеж за процесната пристройка.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Обжалва се подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Жалбата е подадена в срок, доколкото по делото се установява, че жалбоподателите да са уведомени за заповедта. Предвид това, съдът приема, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл.225 ал.1 от ЗУТ издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях е от компетентността на началника на ДНСК или упълномощено от него длъжностно лице. В случая на издателя на акта – началника на РДНСК Югозападен район са делегирани съответните правомощия по Заповед № РД-13-446/01.11.2010 г. на началника на ДНСК (л.48), което обуславя компетентността му да издаде заповедта.

Заповедта е издадена в предвидената от закона форма, като съдържа изискуемите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис на административния орган.

Заповедта е издадена при спазване на специалните административно-производствени правила по ЗУТ - въз основа на констативен акт, съставен от длъжностни лица на ДНСК и съобщен на жалбоподателя. Не са допуснати съществени процесуални нарушения. Обстоятелството, че жалбоподателите не са запознати с всички цитирани в оспорваната заповед констативни протоколи и актове не нарушава правото им на защита, тъй като същата се реализира в настоящото производство.

Няма спор, че описаният в заповедта обект представлява строеж, предвид §5, т.38 ДР ЗУТ. Това се установява и от приетата по делото СТЕ, изготвена от вещото лице Т. и неоспорена в тази ѝ част.

Настоящия съдебен състав приема, че строителството на процесната постройка е извършено през 2008 г., което се установява от заключението на приетата по делото СТЕ, изготвена от вещото лице Т. обосновано с вида на вложените материали, начина на изграждане и конструкцията на процесния строеж, от представените по делото скици извадки от действащия план от 1977 г., констативен протокол съставен от служители на Столична община от 08.04.2008 г. и скица от № АС-94-Е-37/14.04.2008 г., както и жалбата по повод на която е образувано административното производство. По изложените съображения в настоящото производство е неприложима хипотезата на §16, ал.1 от ЗУТ, с оглед периода в който е извършено строителството.

Представеното по делото удостоверение за търпимост № УТ-94-Е-1 от 24.02.2010 г. на директор дирекция „Контрол по строителството” при Столична община е за строеж „Лятна кухня” застроена в западната част на имота. От приетата по делото повторна тройна СТЕ, се установява, че издаденото удостоверение не се отнася за процесния строеж. Същото е представено на административния орган от жалбоподателя Т. в хода на административното производство с молба от 10.03.2010 г. (л. 69) и е обсъдено от административния орган в съответствие със задължението му за изследване търпимостта на строежа, поради което са изложени и доводи във връзка с допълващото застрояване - лятна кухня. Задължението за изследване търпимостта на строежа по §16, ал.1 от ПР на ЗУТ е както за органите на ДНСК, така и за съда. В настоящото производство с определение от 07.02.2011 г. (л. 56) изрично е указано на жалбоподателите, че е тяхна доказателствената тежест да установят годината на

построяване на процесната пристройка, както и че същата е търпима по смисъла на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ. От приетите по делото доказателства се установи по безспорен начин, че строежа на пристройката не е извършен през 1969 г., както твърдят жалбоподателите. Това се установява както от основаната, така и от повторната СТЕ, също и от представените по делото извадки от действащия план и скици. Дори да приемем, че това е така, от приетите по делото експертизи и приложените скици извадки от действащия план от 1977 г. се установява, че процесната пристройка не е предвидена в ЗП. Липсва и договор в нотариална форма с останалите съсобственици на имота в съответствие с чл. 183, ал.1 от ЗУТ. Обектът е изграден в УПИ, без това да е предвидено в ЗП, в съсобствен имот без одобрени инвестиционни проекти и без разрешение за строеж. По аргумент от чл. 55 ЗТСУ (отм.); чл. 137, ал. 3 ЗУТ и чл. 148, ал. 2 този строеж е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 ЗУТ, тъй като е осъществен без строителни книжа - без изготвен съгласуван и одобрен инвестиционен проект и издадено разрешително за строеж (в този смисъл Решение № 8068 от 6.06.2012 г. на ВАС по адм. д. № 4698/2012 г., II о.).

Недоказани останаха твърденията за търпимост, изложени в жалбата. Налага се изводът, че е налице незаконен, неузаконяем и нетърпим строеж, извършен без разрешение за строеж и одобрени проекти. С оглед на това, налице са материалноправните предпоставки по чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, за подлежащ на премахване обект.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II-ро отделение - 36-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. И. Т. и Ц. Б. Б. срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-74/25.11.2010 г. на Началника на РДНСК Югозападен район.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14 – дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: